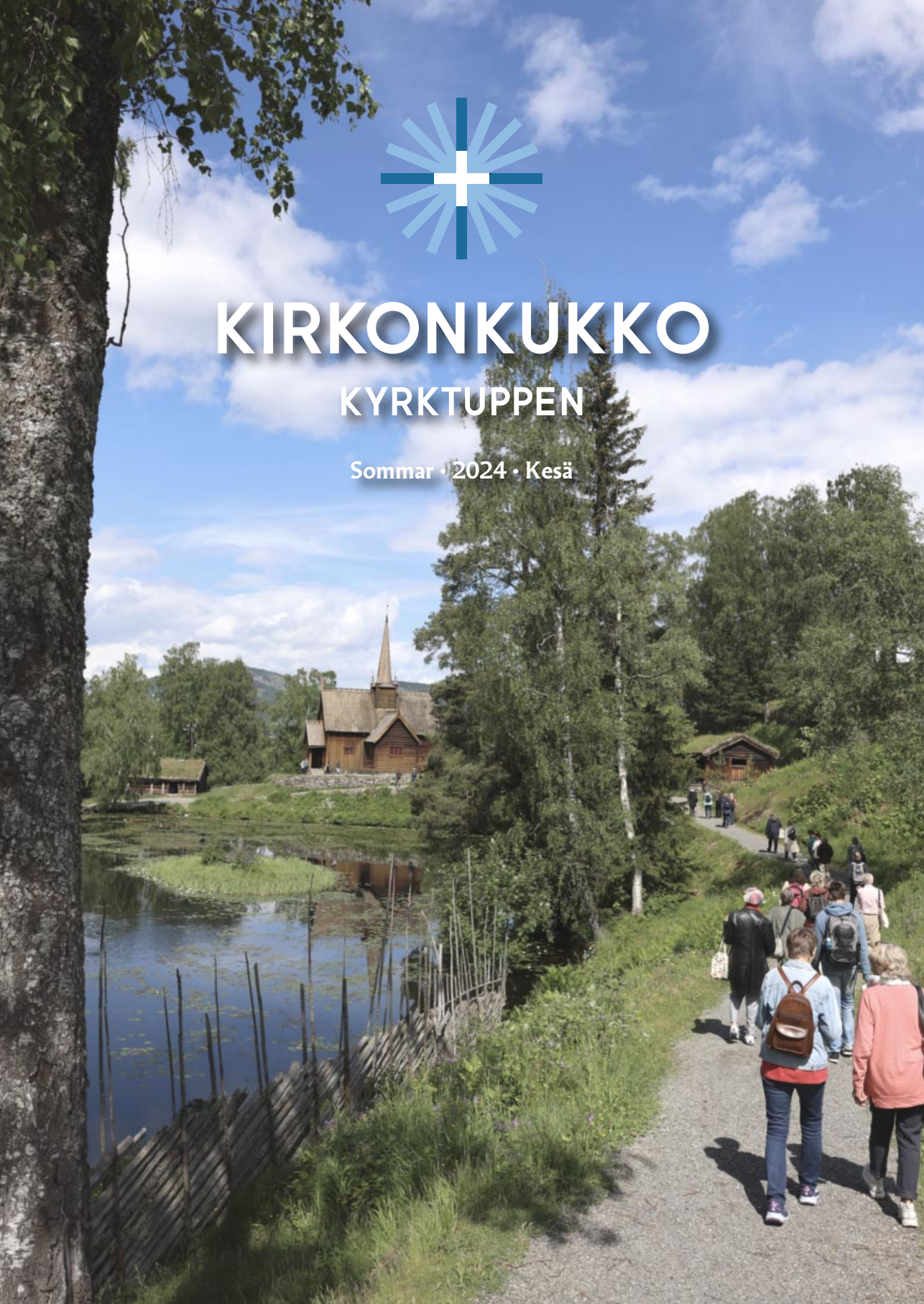

KIRKONKUKKO

KYRKTUPPEN

Sommar • 2024 • Kesä

Kuvat

Kansikuva Lillehammer, kesäkuu 2024, Roosa Marjaniemi
Sivut 18-19

Bilder

Omslagsbild Lillehammer, juni 2024, Roosa Marjaniemi

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge
Den finske menigheten i Norge

Kirkens hus
Rådhusgata 1-3
0151 Oslo, Norge

Pappi

Präst

+47 481 10 813
Päivi Aikasalo
paivi.aikasalo@finskekirken.no

Kirkonkukko • Kyrktuppen

2024-2
30. vuosikerta • 30. årgång
Vastaava toimittaja • Ansvarig redaktör
Roosa Marjaniemi

Bedriftstrykkeriet, Oslo

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE

Roosa

Sommar, lata dagar, semester: Jag välkomnar dem alla med öppna armar!

Endel av sommaren ligger redan bakom oss, den har fört med sig doften av grillad mat och långa ljusa dagar och nätter. Sommaren bjuder in oss i naturen, till exempel i form av en fisketur eller en campingtur. Eller till att bara kasta sig raklång på bryggan. Sommaren är en utmärkt tid till att vila sig och ladda upp batterierna.

Under sommaren är det lätt att kombinera sysslolöshet med lata dagar. Känner du till den färdigheten? Om inte, kan det vara ett bra tillfälle att träna nu. Sommaren ger många en chans att stanna upp. När brådskan försvinner börjar man också lägga märke till helt nya saker runtom sig.

Församlingens evenemangskalender är också ganska tom på sommaren, förutom bastukvällarna i Oslo. Vi har hittat på en hel del till hösten. Våra höstevenemang finner du i den här tidningen. Du bör dock följa med på eventuella tillägg, förändringar och uppdateringar på vår hemsida, Facebook samt Instagram.

Soliga och lediga sommarhälsningar,

Roosa Marjaniemi
Kommunikationsansvarig

Kesä, joutilaisuus, loma: otan kaikki avosylin vastaan!

Kesää on jo tovi takana ja se on tuonut tullessaan grilliruuan tuoksun ja pitkät valoisat päivät ja yöt. Kesä kutsuu luontoon esimerkiksi kalareissun tai telttaretken muodossa. Tai ihan vain laiturin nokkaan makoilemaan. Kesä on erinomainen aika levätä ja ladata akkuja.

Kesän aikaan on helppo yhdistää joutilaisuus. Osaatko kyseisen taidon? Jos et, nyt voi mahdollisesti olla hyvä hetki harjoitella. Kesä antaa monelle mahdollisuuden pysähtyä. Kun kiire katoaa, alkaa myös havaitsemaan ihan uusia asioita ympäristöstä.

Seurakunnankin kalenteri on melko väljä kesällä, lukuun ottamatta muutamia saunailtoja Oslossa. Syksyyn olemme keksineet vaikka ja mitä. Syksyn tapahtumamme löytyvät tämän lehden kansilta. Lisäyksiä, muutoksia ja tunnelmia kannattaa seurata nettisivuilta, Facebookista sekä Instagramistamme.

Aurinkoista ja joutilasta kesää toivottaen,

Roosa Marjaniemi
Viestintävastaava

Sommar • Kesä

2024

Ledare	3
Pääkirjoitus	3
Kansallispukuja käsityönä	6
Handgjorda folkdräkter	12
Syntymäpäiväonnittelut seurakunnalta •	
Födelsedagshälsningar från församlingen	16
Kuva ja sana	18
Vuoristovaelluksia ja perhe-arkea	20
Fjällvandringar och familjeliv	24
Syksyn tapahtumia	28
Höstens evenemang	29
Säännölliset kokoontumiset	30
Kirkolliset toimitukset • Kyrkliga förättningar	32
Vad har sommaren för budskap	34
Mitä kesä viestii	35

6

Jaakkola aloitti viime vuoden helmikuussa paikallisessa lankakaupassa, joka johti myös norjalaisten kansallispukujen ompelemiseen.

Jaakola började i februari i fjöl arbeta i en lokal garnbutik, vilket också ledde till att sy norska folkdräkter.

16

Lähetämme seurakunnan toimistolta syntymäpäiväkortteja onnitteluiden kera.

Vi skickar från församlingens kansli födelsedagskort med gratulationer.

20

Inna Rode aloitti seurakuntakoordinaattorina huhtikuussa.

Inna började som församlingskoordinator i april.

28

Syksyn tapahtumia

Höstens evenemang

Kansallispukuja käsityönä

TEKSTI JA KUVAT ROOSA MARJANIEMI

Kristiinankaupungista kotoisin oleva Tina Charlotta Jaakkola päätyi vuonna 2023 ompelemaan Bergenin kansallispukuja, ja nauttii työstä sekä Bergenistä kovasti.

"Prosessi kansallispuvun teettämisessä alkaa asiakkaan tapaamisesta ja mittauksista. Jokainen puku tehdään mittatilaustyönä," Jaakkola kertoo.

Tina Charlotta Jaakkola muutti viime vuoden tammikuussa länsirannikolta toiseen, eli Suomen Korsnäsistä Norjaan Bergeniin. Jaakkola kaipasi muutosta tuttuun arkeen ja maisemanvaihdos tuntui hyvältä ajatukselta.

- Tyttäreni asuu täällä, joten Bergen tuntui luonnolliselta vaihtoehdolta. Olen ollut Suomessa opettajana noin 30 vuotta ja senkin suhteen oli tunne, että haluan tehdä jotain muuta. Poikani taas asuu Tukholmassa, joten mitä minä Suomessa olisin tehnyt?

Jaakkola opetti Suomessa tekstiilityötä ja terveysoppia sekä ala- että yläkoulussa. Hän on myös kouluttautunut personal traineriksi, Pilatesohjaajaksi ja sen lisäksi opettanut Garudaa, jota hän kuvailee pilateksen, joogan ja tanssin

välimuodoksi.

Kristiinankaupungissa syntynyt Jaakkola on kerran aiemmin asunut Norjassa entisen miehensä kanssa. Jaakkola muutti vuonna 2007 perheineen vuodeksi Tvedestrandiin pienelle saarelle Vestre Sandøyaan. Paikka oli kaunis ja sieltä on hienoja muistoja.

Uusi työ Bergenissä ei liity opettamiseen, mutta tekstiileihin kylläkin; Jaakkola aloitti viime vuoden helmikuussa paikallisessa lanka-kaupassa, joka johti myös norjalaisten kansallispukujen ompelemiseen.

- Minulla oli Suomessa asuessani vuoroteltuvapaata edeltävänä syksynä ja aikaa miettiä tulevaisuutta. Tänne Bergeniin muuttaessani

annoin itselleni neljä kuukautta aikaa löytää työpaikka, ja onnistuikin siinä.

Yritykseen, jossa Jaakkola työskentelee, kuuluu sekä lankakauppa että kansallispukujen ompelimo. Bergens Broderiservice perustettiin 1967 ja se ompelee Bergenin alueen kansallispukua (Bergens bunad). Kansallispuvun on suunnitellut Haldis Nygård ja yritys pyörii suvussa edelleen. Yritys on myös ainoa Bergenin kansallispuvun jälleenmyyjä.

Bergens bunad on nykyisten omistajien isoäidin suunnittelema puku. Kyseinen kansallispuku ei siis ole mikään satoja vuosia vanha, mutta se on silti merkittävä osa alueen perinnettä.

Tarkkuutta vaativaa työtä

Jaakkola kertoo, että suomalainen asenne 'pitäisi saada heti valmiiksi' ei ole apuna, sillä kansallispukujen ompelemissa on saanut opetella tarkkuutta. Huolellisuus on tärkeää, sillä pienetkin virheet näkyvät helposti esimerkiksi kirjailujen vuoksi. Kansallispukujen valmistusprosessi on monivaiheinen ja se alkaa asiakkaan tapaamisesta. Puvut tehdään mittatilaustyönä.

- Kaikki lähtee liikkeelle siitä, että asiakas tulee meille toiveena Bergenin kansallispuku. Aluksi asiakas saa informaatiota valmistusprosessista ja otamme mitat. Kun esimerkiksi saan mitat liiviin niin lähdän piirtämään niiden avul-

Kansallispukuun tulee paljon yksityiskohtia, kuten koruja.

la. Kun kangas on leikattu se lähtee kirjoon, josta se tulee meille takaisin ja aloitamme ompeluprosessin. Ompelun jälkeen tulee ensisovitus ja teemme tarpeen mukaan muutoksia. Muutoksien tekemisen jälkeen on uusi sovitus, jonka jälkeen liivi ja hame ommellaan yhteen.

Prosessin kestäminen riippuu monesta tekijästä. Joskus esimerkiksi oman perheen isoäiti haluaa tehdä itse kirjon pukuun. Puvut ovat melko hintavia, mutta ne ovat myös käsityötä alusta loppuun saakka ja kestävät eliniän. Jotkut myös perivät isoäidin puvun ja niitä muutetaan. Jaakkola kertoo, että he tekevät myös näitä muutoksia vanhoihin pukuihin.

- Aina puvut eivät tee yhteistyötä. Puvussa on joku joka tekee sen vaikeaksi. Joskus olen ehtinyt jo viimeistellä sekä ommella korut kiinni kun huomaan, että jokin ei täsmää ja täytyy purkaa. Välillä useamman kerran koko prosessin aikana. Sitten vain huokaistaan ja aloitetaan

uudelleen, Jaakkola naurahtaa.

Työ ompelimossa on Jaakkolan mukaan kivaa, mutta joskus hieman stressaavaa. Välillä on ylitöitä, erityisesti rippijuhlien aikaan, jotka alkavat jo huhtikuussa. Myös 17.mai eli Norjan kansallispäivä on juhla, jota ennen riittää töitä.

- Kun on nuorista ja kasvavista ihmisistä kyse, ompelua ei voi aloittaa liian aikaisin. Hyvä puoli kuitenkin on, että esimerkiksi liiveissä on noin 10 senttiä varaa kasvua ajatellen.

Kansallispuku perinne

Jaakkola korostaa kansallispuku-perinteen merkitystä Norjassa.

- Luulen, että täällä halutaan vahvemmin näyttää, mistä tullaan ja ollaan kotoisin. Ollaan ylpeitä omista juurista. Kansallispuken käyttö on hyvin yleistä esimerkiksi häissä ja ristiäisissä. Myös luovuutta puvuissa sallitaan enem-

Keskeneräinen kansallispuvun liivi vaatii äärimmäistä tarkkuutta. "Jos menee milli väärin, niin sen näkee ja sitten pitää purkaa ja tehdä uudestaan," Jaakkola kertoo.

män. 'Kansallispuvupoliisit' ovat vähentyneet, ja ihmiset voivat yhdistellä eri elementtejä pukuihin vapaammin.

Jaakkola jatkaa, että Norjassa yleistä on myös festantrekk, eli juhlapuku, joka voidaan teettää omien toiveiden mukaan. Se eroaa kansallispuvusta siinä, että festantrekk voi olla erilainen ja sisältää esimerkiksi kulttuurisia vivah-teita muista maista.

Kansallispuvuista puhuttaessa Jaakkola mainitsee, että hänellä on myös oma kansallispuku, mutta Suomesta, Lapväärtistä.

- Äitini teetti puvun minulle, sillä nuorena soitin kansallismusiikkia ja silloin oli hyvä olla oma kansallispuku. Se on kuitenkin melko raskas. Mielestäni Suomessakin on kuitenkin kauniita kansallispukuja, esimerkiksi pidän itse

karjalaisista kansallispuvuista.

Mitä jatkossa?

Jaakkola haluaa elää hetkessä eikä suunnittele tulevaisuutta liian pitkälle.

- Jos kaikki menee hyvin, aion mennä tämän vuoden marraskuussa joksikin aikaa Intian Goaan. Ystäväni on alkanut järjestämään siellä rettriittiä, joten menen sinne hieman auttelemaan.

Bergenistä muuttaminen ei kuitenkaan ole ollut ainakaan tällä hetkellä ajatuksissa, sillä Jaakkola viihtyy siellä hyvin. Ainoa mainitsemisen arvoinen haaste on Bergenin sää.

- Täällä sataa usein, mutta siihenkin tottuu, Jaakkola naurahtaa.

Jaakkola står bredvid den färdiga folkdräkten. "Dräkterna tillverkas på beställning, och både sömmerskans noggrannhet samt kvaliteten på hantverket framgår."

Handgjorda folkdräkter

TEXT OCH BILDER ROOSA MARJANIEMI

Det slutade med att Tina Charlotta Jaakkola från Kristinestad började sy Bergens folkdräkter år 2023 och hon trivs väldigt bra med såväl sitt arbete som med Bergen.

Tina Charlotta Jaakkola, flyttade från en västkust till en annan i januari förra året, det vill säga från Korsnäs i Finland till Bergen i Norge. Jaakkola längtade efter en förändring från sin välbekanta vardag, och ett ombyte verkade vara en bra idé.

- Min dotter bor här, så Bergen blev ett naturligt val. Jag har varit lärare i Finland i cirka 30 år, och även gällande det hade jag en känsla av att jag ville göra något annat. Min son bor i Stockholm, så vad skulle jag ha gjort i Finland?

I Finland undervisade Jaakkola i textilarbete och hälsokunskap i både grund- och gymnasieskolor. Hon har även utbildat sig till personaltrainer, pilatesinstruktör och dessutom undervisat i Garuda, som hon beskriver som en korsning mellan pilates, yoga och dans.

Född i Kristinestad, har Jaakkola redan en gång tidigare bott i Norge, då med sin exman. År 2007 flyttade Jaakkola och hennes familj till Tvedestrand och bosatte sig på den lilla ön Vestre Sandøya under ett års tid. Platsen var vakker och från den tiden finns fantastiska minnen.

Det nya jobbet i Bergen är inte relaterat till undervisning, men nog till textilier; Jaakkola började i februari i fjol arbeta i en lokal garnbutik, vilket också ledde till att sy norska folkdräkter.

- När jag bodde i Finland var jag alterneringsledig hösten innan och hade tid att tänka på framtiden. När jag flyttade hit till Bergen gav jag mig själv fyra månader på att hitta mig ett jobb, och det lyckades jag också med.

I företaget där Jaakkola jobbar ingår både garnbutik och sömnad av folkdräkter. Bergens Broderiservice grundades 1967 och här sys Bergens folkdräkter (Bergens bunader). Den här folkdräkten är designad av Haldis Nygård och företaget drivs fortfarande av familjen. Företaget är också den enda återförsäljaren av Bergens folkdräkter. Bergens bunad är en dräkt designad av de nuvarande ägarnas mormor. Folkdräkten i fråga är alltså inte hundratals år gammal, men den är ändå en betydande del av regionens tradition.

Tina Charlotta Jaakkola njuter av tillvaron i Bergen. "Här regnar det ofta, men man blir van med det", småler hon.

Arbete som kräver precision

Jaakkola berättar att den finska mentaliteten "du borde få det gjort direkt" inte hjälper, eftersom du har lärt dig att vara exakt när du syr folkdräkter. Noggrannhet är viktigt, eftersom även små misstag är lätta att se på till exempel ett broderi. Processen att tillverka en folkdräkt går i flera steg och den börjar med att träffa kunden. Dräkterna tillverkas på beställning.

- Allt börjar när en kund kommer till oss med en önskan om en Bergens bunad. Först får kunden information om tillverkningsprocessen och vi tar måtten. När jag till exempel får måtten på västen börjar jag med att rita med hjälp av dem. När tyget är klippt går det till broderiet, varifrån det kommer tillbaka till oss och vi börjar syprocessen. Efter sömnaden blir det en första provning och vi gör ändringar vid behov. Efter att ha gjort ändringarna äger den andra

provningen rum, varefter livstycket och kjolen sys ihop.

Processens varighet beror på många faktorer. Ibland vill kanske den egna familjens mormor själv sy broderiet till dräkten. Folkdräkterna är ganska dyra, men de är också handgjorda från början till slut och varar hela livet ut. Det finns också de som ärver sin mormors folkdräkt och den behöver då sys om. Jaakkola förklarar vidare att de även gör den här typen av förändringar på gamla dräkter.

- Folkdräkterna samarbetar inte alltid. Där är något med dräkten som gör den krånglig. Ibland har jag redan sytt klart och fäst smyckena när jag märker att det är något som inte stämmer och jag hamnar att ta upp en söm eller många. Ibland flera gånger under hela processen. Då suckar vi bara och börjar om, skratrar Jaakkola.

Hon konstaterar att det är trevligt att arbeta på en syverkstad, men ibland lite stressigt också. Det förekommer ibland övertid, särskilt i perioden för konfirmationstiden, som börjar redan i april-månad. Innan den 17:e maj, eller Norges nationaldag, är det också bråda dagar då det finns mycket att göra.

- När det gäller unga och växande människor kan man inte heller börja sy för tidigt. Det som är bra är trots allt att till exempel västar har cirka 10 centimeters sömsmån för tillväxt.

Folkdräktstradition

Jaakkola framhåller vikten av traditionen med folkdräkter i Norge.

Jag tror att man här vill vara tydligare med att visa var man kommer ifrån och var man hör hemma. Man är stolt över sina rötter. Man använder också folkdräkterna mycket oftare, till

både bröllop och till dop. Man tillåter också mycket mer kreativitet i dräkterna. "Folkdräktpoliserna" har blivit färre och folk kan kombinera olika inslag med folkdräkterna på ett mycket friare sätt.

Jaakkola fortsätter att festantrekk också är väldigt vanligt i Norge, det vill säga en festklänning eller festkostym som går att beställa efter eget önskemål. Den skiljer sig från folkdräkten genom att festantrekket kan vara helt annorlunda och innehålla till exempel kulturella nyanser från andra länder. När hon pratar om folkdräkter nämner Jaakkola att hon också har en egen folkdräkt, men från Finland, Lappfjärd.

- Min mamma fick en folkdräkt uppsydd till mig, för när jag var ung spelade jag folkmusik och då var det bra att ha en egen folkdräkt. Den är tyvärr ganska tung. Jag tycker att man i Finland också har vackra folkdräkter, själv gillar jag speciellt de karelska folkdräkterna.

Vad härnäst?

Jaakkola vill leva i nuet och planerar inte för långt in i framtiden.

- Om allt går bra planerar jag att åka till Goa, Indien ett tag i november i år. En vän till mig har börjat organisera en retreat där, så jag ska dit för att hjälpa till lite.

Att flytta från Bergen har inte varit i tankarna, åtminstone inte ännu, eftersom Jaakkola trivs så bra. Den enda utmaningen värd att nämna är vädret i Bergen.

- Det regnar ofta här, men det vänjer man sig vid, säger Jaakkola och drar på smilbanden.

Syntymäpäiväonnittelut seurakunnalta

Syntymäpäivät ovat aina juhlan aihe. Lähetämme seurakunnan toimistolta syntymäpäiväkortteja onnitteluiden kera 75, 80, 85 ja 90 vuotta täyttävälle sekä myös pienemmille, 5 ja 10 vuotta täyttävälle sankareille, jotka ovat seurakuntamme jäseniä.

Onnittelukortin vastaanottaminen vaatii sen, että kotiosoitteesi on meillä ajan tasalla. Jos kotiosoitteesi muuttuu, voit ottaa yhteyttä seurakuntamme toimistoon:

<https://www.finskekirken.no/yhteystiedot>

Täysi-ikäisten jäsenten osoitteet päivittyvät meille muutaman kerran vuodessa, mutta lasten kotiosoitteiden kohdalla näin ei valitettavasti ole. Tämän vuoksi olisi hienoa, jos muuton koittaessa saisimme teiltä tiedon lasten osoitteen muutoksesta.

Toivomme onnittelukorttien tuovaan iloa tulevien syntymäpäiväsankarien päivään!

Födelsedagshälsningar från församlingen

Födelsedagar är det alltid en anledning att fira. Vi skickar från församlingens kansli födelsedagskort med gratulationer till de av våra medlemmar som fyller anmärkningsvärda 75, 80, 85 och 90 år samt de yngre 5- och 10-åriga jubilanterna.

För att få ett gratulationskort krävs det att vi har din hemadress uppdaterad. Om din hemadress har ändrats kan du kontakta vårt församlingskontor:

<https://www.svenska.finskekirken.no/kontakt>

Vuxna medlemmars adresser får vi uppdateringar på några gånger per år, men det är tyvärr inte fallet med hemadresserna till barn. På grund av detta vore det jättebra om vi när flytten närmar sig skulle få information om bytet av barnens adress.

Vi hoppas att gratulationskortet ger glädje till de kommande födelsedagsjubilanterna!

Olette siunattuja, kun palaatte kotiin.
Olette siunattuja, kun lähdette matkaan.

VIIDES MOOSEKSEN KIRJA 28:6

Vuoristovaelluksia ja perhe-arkea

TEKSTI JA KUVAT ROOSA MARJANIEMI

Inna Rode kertoo, että kiireistä arkea loma-ajan ulkopuolella tasapainottaa viikonloppujen pitkät ulkoilut luonnossa. Inna aloitti huhtikuussa seurakunnan seurakuntakoordinaattorina ja toivoo, että pääsee työn kautta tutustumaan suomalaisiin ympäri Norjaa.

Inna Rode, 29, odottaa kesältä erityisesti vaellusretkiä yhdessä miehensä Henrikin sekä heidän poikansa Felixin kanssa.

- Meillä on suunnitelmissa mennä ainakin vaeltamaan vuorille koko perheen kanssa. Henrikin perheellä on mökki Ålesundin lähellä. Haaveilen siitä, että tuollaisista reissuista tulisi perheemme jokavuotinen perinne.

Arki pienen lapsen kanssa on kiireistä ja ruutiinomaista, mutta erityisesti viikonloppuisin aika kuluu pitkälti ulkona. Talvisin perhe käy hiihtämässä ja Felix tulee pulkassa mukana. Kodin lähellä on myös hevosia, jota he käyvät usein moikkaamassa. Tämä on erityisesti Felixin mieleen.

- Käymme syöttämässä niille porkkanoita ja Felix rakastaa sitä. Hän esimerkiksi usein osoittaa meidän kodin parvekkeelta hevosten suuntaan ja toistaa ”hest, hest”, vaikka emme edes näe niitä parvekkeeltamme.

Inna aloitti seurakunnassa seurakuntakoordinaattorina huhtikuussa. Työ on ollut mieleistä, vaikka alussa oli hieman hakemista, kuten aina uuden työn aloitukseen kuuluukin.

- Nyt kun on päässyt hyvin alkuun ja olen syventynyt enemmän esimerkiksi jäsenyys-asioidiin, työ on alkanut hahmottumaan yhä paremmin. Siitä on hyvä filis. Työssä tapaa suomalaisia lisäksi norjalaisia sekä myös ruotsalaisia, sillä teemme jonkin verran yhteistyötä Ruotsin kirkon kanssa. Olen myös paljon tykännyt vauvakerhon ohjaamisesta. Kun itsellä on pieni lapsi niin on kiva nähdä muita äitejä.

Urheilullinen nuoruus

Inna on syntynyt Kuopiossa, mutta muutti pienenä perheensä kanssa Espooseen. Koska Innan äiti on baletinopettaja, myös hän ajautui baletin pariin lapsena. Hän kuitenkin löysi lapsena myös telinevoimistelun, jossa koki lopulta olevansa parempi.

- Harrastin telinevoimistelua noin 17-vuotiaaksi saakka maajoukkueessa. Kisasimme muun muassa EM- ja PM-kisoissa ja nuorten olympialaisissa. Leirejä on ollut paljon ympäri maailmaa, esimerkiksi Miamissa, Italiassa, Englannissa, Espanjassa ja Moskovassa.

Urheilu-ura ei kuitenkaan ollut vahvana

Inna Rode aloitti seurakuntakoordinaattorina huhtikuussa. ”Työ on alkanut hahmottumaan yhä paremmin ja siitä on hyvä filis,” Inna kertoo.

haaveena, koska Inna tiesi kuinka harvasta lopulta tulee ammattilainen. Myös valmennus ja harjoittelu ovat lajissa ihan eri tasolla monissa muissa maissa verrattuna Suomeen.

Inna kävi lukion Helsingin Mäkelänrinteen urheilulukiossa. Lukion jälkeen välivuotena hän suoritti psykologian perusopinnot, jonka jälkeen päätyi aloittamaan sosionomin opinnot Espoon Laureassa. Innalla oli tunne, ettei hän tulisi tekemään vain sosionomin töitä vaan halusi vielä jatkokoulutautua, todennäköisesti psykoterapeutiksi. Suunnitelmiin tuli kuitenkin muutos, kun hän tapasi nykyisen miehensä Henrikin.

Ensitapaaminen ja Norjaan muutto

- **Tapasin Henrikin** ensi kerran vuonna

2019. Olin ystäväni kanssa viettämässä iltaa Helsingissä karaokebaarissa. Henrik oli tullut kaveriporukalla Suomeen blåtur-reissun hengessä. Se tarkoittaa, että yksi kaveriporukan jäsenistä järjestää yllätysreissun jonnekin kohteeseen, jota muut eivät tiedä. Tämä on melko yleinen juttu Norjassa kaveriporukoiden keskuudessa.

Henrik yritti saada Innan huomion karaokeesityksellään ja onnistui. Ilta jatkui yhdessä, jutellen ja tanssien. Numeroita vaihdettiin ja seuraavana päivänä Henrik suuntasi kavereidensa kanssa takaisin Norjaan. Nuoret alkoivat pitämään tiiviisti yhteyttä ja jo muutaman viikon kuluttua ensitapaamisesta Inna varasi matkan Osloon. Siitä se sitten lähti.

Innalla on myös hauska tarina kerrottavana

ensimmäiseltä kesältä, kun he Henrikin kanssa tapailivat. Pari lähti roadtripille Suomen ja Norjan ympäri ja matkaan oli suunniteltu myös vaeltamista.

- Kun niihin aikoihin ajattelin vaeltamista, kuvittelin mieleeni vaeltamisen Suomessa; kävellään pitkiä matkoja melko tasaisella. En ollut ennen vaeltanut. Henrikillä oli luonnollisestikin mielessä jotain muuta. Lähdimme kipuaan meren pinnalta kohti Slogenin huippua, joka on 1600 metrissä. Ajatukseni alkumatkastaa oli, että en tule selviämään tästä. Kun pääsimme puurajan yläpuolelle, upeat maisemat avautuivat ja kaikki muu unohtui.

Vaeltamisesta on tullut Innalle ja Henrikille yhteinen ja tärkeä harrastus. Innan lempipaikka Norjassa on Sunnmøren alue sen upean luonnon vuoksi. Inna myös kokee, että Norjassa on matalampi kynnyks lähteä luontoon liikkumaan, koska hienoja ulkoilumaisemia on kaikkialla.

- Oslosta voisi mainita sen, että täällä on

upea latuverkosto talvisin.

Inna muutti vuoden 2020 lopulla Suomesta Osloon ja kihloihin pari meni 2,5 vuotta ensitapaamisesta, jolloin Inna oli ehtinyt asua Oslossa puolitoista vuotta. Kosinta tapahtui Suomessa romanttisessa ympäristössä, mummin mökin laiturilla.

- Juhlimme häitä vuoden 2023 heinäkuussa Siilinjärvellä. Noin puolet vieraista oli suomalaisia ja puolet norjalaisia. Häät olivat ihanat ja kaikki meni suunnitellusti.

Inna on ehtinyt myös opiskella Oslossa asuessaan, sillä hän valmistui noin vuosi sitten maisteriksi johtajuus- ja organisaatiopsykologian linjalta.

Felix

Innan ja Henrikin esikoinen Felix on vuoden ja yhdeksän kuukauden ikäinen, sosiaalinen tapaus. Inna kuvailee häntä iloiseksi ja aktiiviseksi tutkijaksi, joka rakastaa muumeja ja

"Olisi ihanaa, jos Felix aina pysyisi pienenä, mutta samalla on hauskaa nähdä, millainen persoona hänestä tulee ja kasvaa," Inna pohtii.

Innan ja Henrikin häitä vietettiin Siilinjärvellä heinäkuussa 2023. Häät olivat ihanat ja kaikki sujuivat suunnitellusti.

Vaeltaminen sekä ulkoilu ovat koko perheen yhteinen harrastus.

Fröbelin palikoita.

- Felix on hauskaa seurata. Olisi ihanaa, jos hän aina pysyisi pienenä, mutta samalla on hauskaa nähdä, että millainen persoona hänestä tulee ja kasvaa.

Arkisin Felix käy päiväkodissa ja kotona iltapäivän ohjelmaan sisältyy rutiinien lisäksi mahdollisesti jakso muumeja. Viikonloppujen pitkätkä ulkoilut Inna kokee tärkeäksi.

Avoimin mielin kohti tulevaa

Inna kertoo, että jossain vaiheessa haluaa suorittaa psykologian opinnot, mutta kyseinen

haave on vielä suhteellisen kaukana tulevaisuudessa. Inna ja Henrik ostivat jokin aika sitten asunnon Bærumista ja tällä hetkellä päivät täyttyvät asunnon remontoimisesta, lapsiarjesta, työpäivistä sekä nyt kesällä tietysti myös lomasuunnitelmista.

Tulevaisuuteen Inna haluaa suhtautua hyvin avoimin mielin. Opintohaaveiden lisäksi hän myös näkee, että Suomessa olisi ehkä kiva asua vähän aikaa tulevaisuudessa.

- Suomessa asuessa Henrik sekä Felix pääsisivät kunnolla harjoittamaan suomen kieltä.

Fjällvandringar och familjeliv

TEXT OCH BILDER ROOSA MARJANIEMI

Inna Rode berättar att en hektisk vardag utanför semestertider balanseras av långa vandringar i naturen. Inna började i april som församlingskoordinator för kyrkan och hoppas att hon ska lära känna finländare över hela Norge genom sitt arbete.

I sommar ser Inna Rode, 29, särskilt fram emot vandringsturer tillsammans med maken Henrik och sonen Felix.

-Vi har åtminstone planerat att vandra i fjällen med hela familjen. Henriks familj har en stuga nära Ålesund. Jag drömmer om att sådana resor skall bli en årlig tradition i vår familj.

Vardagen med ett litet barn är hektisk och rutinmässig, men framförallt på helgerna spenderas största delen av tiden utomhus. På vintern åker familjen skidor och Felix följer med i pulka. Det finns även hästar i närheten av hemmet som de ofta går för att klappa. Det här tycker speciellt Felix mycket om att göra.

-Vi matar dem med morötter och Felix älskar det. Han pekar till exempel ofta i riktning mot hästarna från balkongen i vårt hem och upprepar "hest, hest" även om vi inte ens kan se dem från vår balkong.

Inna började i vår församling som församlingskoordinator i april i år. Arbetet har varit trevligt även om det var lite trevande i början, som alltid när man börjar på en ny arbetsplats.

-Nu när jag har kommit igång bra och jag har fördjupat mig i till exempel medlemsfrågor har arbetet börjat ta form mer och mer. Det känns bra. Förutom finländare möter du norr-

män och svenskar på jobbet, då vi till viss del samarbetar med Svenska kyrkan. Jag har också särskilt gillat att hålla i trådarna till Babycaféet. När man själv har ett litet barn är det trevligt att träffa andra mammor.

Sportandet i ungdomen

Inna föddes i Kuopio, men flyttade till Esbo med sin familj vid tidiga barnaår. Eftersom Innas mamma är balettlärarinna drevs hon också själv in i balett som barn. Men under barndomen upptäckte hon också redskapsgymnastiken, som hon så småningom kände att hon var bättre på.

-Jag tränade gymnastik tills jag var cirka 17 år i landslaget. Vi tävlade i bland annat Europeiska och Nordiska mästerskapen samt i ungdoms-OS. Det har blivit många läger runt om i världen, i bland annat Miami, Italien, England, Spanien och Moskva.

En karriär inom idrotten var trots allt inte någon önskedröm, eftersom Inna visste hur få som till slut blir proffs. Coaching och träning ligger också på en helt annan nivå i många andra länder jämfört med Finland.

Inna gick gymnasiet på Mäkelänrinne idrottsgymnasium i Helsingfors. Efter gymnasiet, under ett mellanår, avslutade hon grundstudi-

Inna började som församlingskoordinator i april. -Arbetet har börjat ta form mer och mer och det känns bra, förklarar Inna.

erna i psykologi, varefter hon började studera till socionom på Laurea i Esbo. Inna hade en känsla av att hon inte kom till att arbeta som socialsekreterare, utan hon ville ännu vidareutbilda sig, troligen till psykoterapeut. Planerna ändrades dock när hon träffade sin nuvarande man, Henrik.

Första mötet och flytten till Norge

Jag träffade Henrik för första gången 2019. Jag tillbringade kvällen med en väninna i en karaokebar i Helsingfors. Henrik hade kommit på resa till Finland med ett kompisgäng i båturens anda. Det vill säga att en av medlemmarna i kompisgänget hade organiserat en

övertäckningsresa till en för de andra okänd destination. Det här är tydligen ganska vanligt bland kompisgäng i Norge.

Henrik försökte få Innas uppmärksamhet med sitt karaokeframträdande och lyckades. Kvällen fortsatte tillsammans, de pratade och dansade. Telefonnummer utbyttes och dagen därpå begav Henrik sig tillbaka till Norge med sina vänner. De unga började hålla nära kontakt och redan några veckor efter första mötet bokade Inna en resa till Oslo. Det var så det hela började.

Inna har också en rolig historia att berätta från den första sommaren när hon och Henrik träffades. Paret åkte på en roadtrip runt Finland

På vintern skidar Inna, Henrik och Felix tillsammans. "Felix följer med", förtydligar Inna.

Den här gången hämtade Inna och Henrik tillsammans sin son Felix från dagis. Familjens vardagar är hektiska, men på helgerna finns det ofta tid att ta sig ut i naturen.

och Norge och man planerade också in vandring längs resan.

-När jag tänkte på att vandra föreställde jag mig på den tiden vandring så som i Finland; vi går långa sträckor på en ganska plan yta. Jag hade aldrig vandrat förut. Henrik tänkte naturligtvis på något helt annat. Vi började klättringen från havets yta mot toppen av Slogen som ligger på 1600 meters höjd. Min tanke från början av turen var att det här kommer jag aldrig att överleva. När vi kom upp över trädgränsen öppnade sig det underbara landskapet och allt annat glömdes bort.

Vandring har blivit en gemensam och viktig hobby för Inna och Henrik. Innas favoritplats i Norge är regionen Sunnmøre på grund av dess vackra natur. Inna upplever också att det i Norge är lägre tröskel för att ge sig ut i naturen eftersom det finns fantastiska landskap överallt.

-Om Oslo bör man nämna att det finns ett utmärkt nätverk av skidspår om vintern.

Inna flyttade från Finland till Oslo i slutet av 2020. Paret förlovade sig 2,5 år efter att de hade träffats första gången, då när Inna hade bott i Oslo i ett halvt år. Friandet ägde rum i Finland i en romantisk miljö, på bryggan vid mormors stuga.

-Vi kom till att fira bröllop i juli 2023 i Siilinjärvi. Ungefär hälften av gästerna var finska och hälften norska. Bröllopet var underbart och allt gick som planerat.

Inna har också hunnit studera medan hon har bott i Oslo, och så utexaminerades hon för ungefär ett år sedan med en masterexamen i ledarskap och organisationspsykologi.

Felix

Inna och Henriks förstfödde, Felix, är ett år och nio månader gammal, en social krabat. Inna beskriver honom som en gladlynt och aktiv upptäckare, som älskar mumin och Fröbelin Palikat (ett finskt musikband).

-Man har roligt i Felix' sällskap. Det skulle vara underbart om han alltid höll sig liten, men samtidigt är det kul att se vad det är för en människa han växer upp till och blir.

På vardagarna går Felix på dagis och till eftermiddagsprogrammet hemma hör förutom rutiner, eventuellt en episod med mumin. Inna tycker att de långa vandringarna utomhus på helgerna är viktiga.

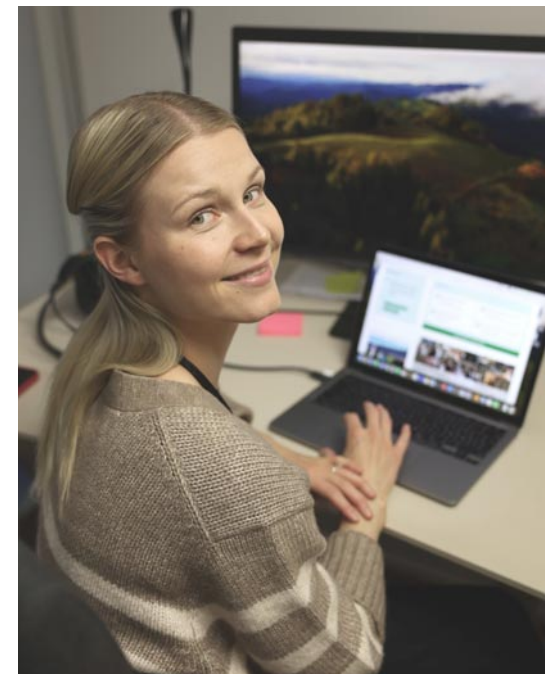
Felix är 1 år och 9 månader gammal, ett glatt och aktivt barn som älskar mumin och Fröbelin Palikat (ett finskt musikband).

Med öppet sinne inför framtiden

Inna berättar att hon någon gång vill bli klar med sina psykologistudier, men den drömmen ligger fortfarande relativt långt fram i tiden. För en tid sedan köpte Inna och Henrik en lägenhet i Bærum och just nu är dagarna fyllda av lägenhetsrenovering, barnvardagar och arbetsdagar och nu på sommaren såklart semesterplaner.

Inna vill gå in i framtiden med ett väldigt öppet sinne. Utöver studiedrömmarna ser hon också att det kunde vara trevligt att bo i Finland ett tag någongång framöver.

-Om vi bor i Finland skulle Henrik och Felix kunna öva sig ordentligt i det finska språket.

Inna, som jobbar på kontoret, trivs med sitt arbete som församlingskoordinator. "Det är fantastiskt att kunna träffa finländare i olika delar av Norge", säger hon.

Syksyn tapahtumat

Oslo: Messu

4.8.2024 klo 11 Margareta kirkko

Oslo: Syysretki Fredrikstadiin

24.8.2024 klo 9

Oslo: Nuorten aikuisten vaellus

7.9.2024 klo 12 Nordmarka, Skjennungstua

Oslo: Maalausillat

9.10, 15.10 ja 23.10 klo 17.30-20.30 Margareta kirkko

Oslo: Leivontailta

11.9.2024 klo 17.30 Margareta kirkko

Oslo: Messu

15.9.2024 klo 15

Oslo: Seurakunnan 30-vuotis juhlatilaisuus

29.9.2024 klo 15 Margareta kirkko

Oslo: Messu

13.10.2024 klo 15 Margareta kirkko

Oslo: Messu

17.11.2024 klo 15 Margareta kirkko

Lisäämme tapahtumakalenteriimme myöhemmin mahdollisesti joitakin tilaisuuksia, jotka toteutetaan syksyn aikana eri kaupungeissa. Lisätietoa sekä muutokset näkyvät nettisivuillamme ja Facebookissa.

Instagramista löydymme nimellä **@finskekirken**

Ps. Joulun ajan tilaisuudet löytyvät syksyn lehdestä sekä yllä mainituilta kanavilta.

Höstens evenemang

Oslo: Mässa

4.8.2024 kl 11 Margareta kyrkan

Oslo: Höstutflykt till Fredrikstad

24.8.2024 kl 9

Oslo: Vandring för unga vuxna

7.9.2024 kl 12 Nordmarka, Skjennungstua

Oslo: Konstkvällar

9.10, 15.10 och 23.10 kl 17.30-20.30 Margareta kyrkan

Oslo: Kvällsbak

11.9.2024 kl 17.30 Margareta kyrkan

Oslo: Mässa

15.9.2024 kl 15

Oslo: Församlingens 30-årsjubileumsfest

29.9.2024 kl 15 Margareta kyrkan

Oslo: Mässa

13.10.2024 kl 15 Margareta kyrkan

Oslo: Mässa

17.11.2024 kl 15 Margareta kyrkan

Eventuellt lägger vi till fler evenemang i vår evenemangskalender senare, som kommer att äga rum under hösten på andra orter. Mer information och eventuella ändringar finns på vår hemsida samt på Facebook.

Vi finns på Instagram som **@finskekirken**

Ps. Julens evenemang finns i höstens tidning och på ovannämnda kanaler.

Mahdollisuuksia tulla yhteen kerran kuussa tai useammin

Oslo: Vauvakerho

Vauvakerhossa vauvoilla ja heidän vanhemmillaan on mahdollisuus tutustua toisiin. Myös leikki-ikäiset sisarukset ja isovanhemmat ovat tervetulleita. Lauluhetken jälkeen kahvit talon puolesta. Ei osallistumismaksua.

Keskiviikkoisin klo 11–13
Margareta-kirkon lukusali
Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo

Tarkemmat tiedot ja muutokset seurakunnan verkkosivuilla finskekirken.no

Bergen: Lastenkerho

Lastenkerhossa lauletaan ja leikitään yhdessä. Samalla mahdollisuus vaihtaa vinkkejä, kuulumisia ja ajatuksia vanhemmuudesta. Kerhoon ei tarvitse ilmoittautua etukäteen ja voit tulla oman aikataulusi mukaan. Osallistuminen on maksutonta. Ota omat eväät mukaan.

Tiistaisin klo 17.30–19
Nykirken menighetshus
Fredriksbergsgaten 4, Bergen

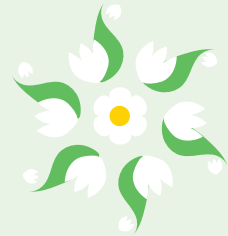
Oslo: Torstaikahvit

Torstaikahveilla tavataan, tutustutaan ja jutellaan ajankohtaisista aiheista. Mukana keskustelemassa suomalaispappi Päivi Aikasalo. Lähes joka kuukausi jonain torstaina Margareta-kirkon lukusalissa. Ei pääsymaksua, kahvit talon puolesta.

Noin kerran kuussa torstaina klo 14–16
Margareta-kirkon lukusali
Hammersborg torg 8E (Läsrum), Oslo

Kirkolliset toimitukset Kyrkliga förrättningar

Kastettu • Döpta

Vad har sommaren för budskap

Just nu är sommarens skönhet slående. Den tidiga värmen överraskade oss redan på försommaren. Syren, mormorsros och skogsnäva och liljekonvalj blommor. Göken gal och skogen fylls av fågelkvitter. Solljuset filtreras genom bladverket och det fullkomligen doftar sommar. Maskrosfrön virvlar dock redan för vinden. Något har redan försvunnit och i maskrosens blekning finns en antydning till all skönhets förgänglighet.

Kanske försöker årstidernas växling lära oss något om liv och död. Sommarens ankomst är en stark metafor för uppståndelsen. Medan vinterns karga mörker och kyla är som en metafor för döden. Naturen ser död ut. Men mitt i allt som verkar dött kryper något helt överraskande fram på våren. Om du inte hade sett vårens ankomst hade det varit svårt att i den mörka och iskalla vintern tro att en ny grön och varm sommar kan dyka upp ur mörkret och kylan. Vårens knoppar är lyckligtvis oundvikliga. Snön smälter, bäckarna porlar, små skott sticker upp ur jorden och musöron växer så man nästan kan höra det.

När vi säger i trosbekännelsen att vi tror på kroppens uppståndelse, tror vi på något som inte kan förklaras eller ens förstås. Vår fantasi räcker inte till för att förstå vad det är. Tro kan inte helt förstås eller förklaras. I slutändan är tro en relation med Gud och tillit till hans godhet och kärlek, inte en förståelse för vissa saker.

Sommar innebär också att ta vara på ögonblicket. Jag önskar att jag kunde leva varje dag starkt och fullt ut. För oss här i norr är sommaren som ett årligt återkommande paradiset. Men förgängligheten är också starkt närvarande i sommarens blomning. Maskrosen blommar ut och förvandlas till nya frön och de första mogna smultronen berättar att många av vårens och försommarens dagar alltjämt är förbi. De som redan genomlevt många somrar vet hur fort tiden går och hur fort en sommar följer på nästa. Hur skulle jag kunna leva denna dag så intensivt och fullt ut att jag när sommaren tar slut, inte skulle sakna dess värme, men att jag istället skulle vara tacksam för att jag fick leva precis här och just nu i dessa stunder.

Likaså i livet. Hur skulle jag kunna leva så att jag i slutet av det kunde vara tacksam för just mitt liv och inte ångra på de möjligheter jag missade. Jag tror det att stoppa och sakta ner tempot i livet hjälper till med att ta vara på ögonblicket. Det bästa stället att stanna till i är - i naturen under sommaren. Att ta in naturen genom att se på den och lyssna till den hjälper oss med att lugna ner oss och fokusera på det väsentliga. Alla skaparens verk är underbara. När jag ser på dem i förundran, kan jag bara säga - tack.

**När jag ser din himmel, dina fingrars verk,
månen och stjärnorna som du har skapat
- vad är då en människa, eftersom du tänker på henne
En människoson, eftersom du tar dig an honom. (Ps. 8)**

Jesus lär oss att se på naturen och han lär oss att vi ska vara bekymmersfria. (Matt 6) Han råder oss att se på himlens fåglar och ängens liljor. Gud som mirakulöst tar hand om sin skapelse, tar också hand om oss människor. "Så bekymra er alltså inte för morgondagen, för morgondagen bär sitt eget bekymmer. Var dag har nog av sin egen plåga.", lär oss Jesus.

Med önskan om en bekymmerslös, underbar och vacker sommar

PÄIVI AIKASALO, FINLÄNDARNAS PRÄST I NORGE

Mitä kesä viestii

Juuri nyt kesän kauneus pakahduttaa. Varhainen lämpö yllätti jo alkukesästä. Sireenit, juhannusruusut ja metsäkurjenpolvet sekä kielot kukkivat. Käki kukkuu ja metsä täyttyy lintujen laulusta. Auringon valo siivilöityy lehvästön läpi ja kesä tuoksuu. Kuitenkin ilmassa lentävät jo voikukan siemenet. Jotain on taas jo ohitettu ja voikukan hahtuvissa on aavistus kaiken kauneuden katoavaisuudesta.

Ehkä vuoden kiertokulku yrittää opettaa meille jotain elämästä ja kuolemasta. Kesän tulo on vahva vertauskuva ylösnousemuksesta. Talven pimeys, kylmyys ja ankaruus on kuin vertauskuva kuolemasta. Luonto näyttääkin kuolleelta. Mutta kaiken kuolleelta näyttävän keskeltä syntyy keväällä jotain täysin yllätyksellistä. Jos ei olisi nähnyt kevään tuloa, olisi talven hämärässä ja jäätävyydessä vaikea uskoa, että pimeydestä ja kylmyydestä voi syntyä uusi vihreä ja lämmin kesä. Kuitenkin kevään puhkeaminen on väistämätöntä. Lumi sulaa, purot ryöppyävät, pienet idut työntyvät mullasta ja hiirenkorvat kasvavat niin että sen melkein voi kuulla.

Kun uskontunnustuksessa lausumme, että uskomme ruumiin ylösnousemukseen, uskomme johonkin, jota ei voi selittää eikä ymmärtää. Mielikuvituksemme ei riitä ymmärtämään, mitä se on. Uskoa ei voikaan kokonaan ymmärtää eikä selittää. Viime kädessä usko on suhde Jumalaan ja luottamusta hänen hyvyyteensä ja rakkauteensa, ei joidenkin asioiden ymmärtämistä.

Kesä viestii myös hetkeen tarttumisesta. Toivoisin, että voisin elää jokaisen päivän vahvasti ja täydesti. Meille täällä pohjoisessa kesä on kuin jokavuotinen paratiisi. Kesän kukoistuksessa on kuitenkin myös katoavaisuus vahvasti läsnä. Siemenhahtuviksi muuttuva voikukka ja ensimmäinen kypsä metsämansikka kertovat, että monta kevään ja alkukesän päivää on jo eletty. Ne jotka ovat eläneet jo monta kesää, tietävät, kuinka nopeasti aika rientää ja kesä seuraa toistaan. Miten voisin elää tämän päivän vahvasti ja täydesti, niin että kesän päättyessä en kaipaisi sen lämpöä, vaan kiittäisin, että sain elää nämä hetket.

Samoin elämässä. Miten voisin elää niin, että sen lopussa voisin olla kiitollinen elämästä, enkä haikailisi niitä mahdollisuuksia, joita jätin käyttämättä. Uskon, että hetkeen tarttumisessa auttaa aivan konkreettinen pysähtyminen ja elämän vauhdin hiljentäminen. Kesäinen luonto on mitä parhain paikka pysähtyä. Luonnon katseleminen ja kuunteleminen auttaa rauhoittumaan ja keskittymään olennaiseen. Luojan työt ovat ihmeellisiä. Niitä katsellessa ja ihmetellessä voim vain kiittää.

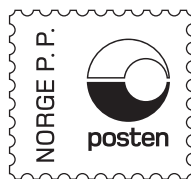
**Kun minä katselen taivasta, sinun kättesi työtä,
kuuta ja tähtiä, jotka olet asettanut paikoilleen
- mikä on ihminen! Kuitenkin sinä häntä muistat.
Mikä on ihmislapsi! Kuitenkin pidät hänestä huolen. (Ps. 8)**

Jeesus opettaa katsomaan luontoa ja oppimaan pyhää huolettomuutta. (Matt 6) Hän neuvoo katsomaan taivaan lintuja ja kedon kukkia. Jumala joka ihmeellisesti pitää huolta luomakunnastaan, huolehtii myös meistä ihmisistä. "Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet", opettaa Jeesus.

Huoletonta, ihmeellistä ja kaunista kesää

PÄIVI AIKASALO, NORJAN SUOMALAISPAPPI

PRIORITY

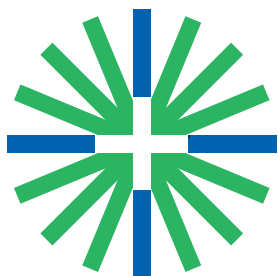

Avsender
Den finske menigheten i Norge
Rådhusgata 1–3
0151 OSLO

Norjan suomalainen seurakunta
Den finländska församlingen i Norge

+47 22 21 10 00
post@finskekirken.no

www.finskekirken.no
www.facebook.com/finskekirken
www.evl.fi/ulkosuomalaiset

NORJAN SUOMALAINEN SEURAKUNTA
DEN FINLÄNDSKA FÖRSAMLINGEN I NORGE
DEN FINSKE MENIGHETEN I NORGE